

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/49/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3509206536
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3509206536.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Aleny Záhumenskej, v právnej veci navrhovateľa: X. T., bytom W. I., W. XXX/XX, zastúpený JUDr. Jánom Balážom, bytom Piešťany, Hlboká 18, proti odporcovi: Kopaničiarska odpadová spoločnosť, s.r.o., so sídlom Kostolné 390, IČO 34 133 861, zastúpený JUDr. Ivanom Nevolným, PhD. advokátom so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Weisseho 16, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16. decembra 2010, č. k. 6C/177/2009-76, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16. decembra 2010, č. k. 6C/177/2009-76, bolo určené, že okamžité skončenie pracovného pomeru, dané navrhovateľovi zo strany odporcu dňa 14.08.2009, je neplatné. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 120,88 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že sa navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné. Navrhovateľ uviedol, že pracoval u odporcu na základe pracovnej zmluvy a dňa 14.08.2009 s ním odporca okamžite skončil pracovný pomer z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť, lebo okamžité skončenie pracovného pomeru s navrhovateľom považoval za platné.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že navrhovateľ pracoval u odporcu ako strojník na skládke odpadov v S. Navrhovateľovi bolo doručené písomné okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 14.08.2009, odôvodnené závažným porušením pracovnej disciplíny, spočívajúcim v spánku v stroji počas pracovnej doby dňa 04.08.2009, v neuposlušnosti pokynov nadriadeného pri práci so strojom dňa 06.08.2009, v neprimeranej reakcii na tieto pokyny a v nedovolenom odchode z pracoviska.

Podľa zistení okresného súdu vo svedeckej výpovedi Ing. J., nadriadený navrhovateľa, uviedol, že dňa 04.08.2009 našiel navrhovateľa počas pracovnej doby spať v stroji. Kontrolu činnosti navrhovateľa vykonal z obavy, či sa niečo navrhovateľovi nestalo, pretože stroj videl dlhší čas odstavený. Po zistení, že navrhovateľ je v poriadku sa tejto udalosti viac nevenoval, nevyvodzoval z nej žiadne dôsledky a vrátil sa

ku svojej kancelárskej práci. Ostatní vypočutí svedkovia o tejto udalosti vedomosť nemali, iba svedkyňa p. V. uviedla, že navrhovateľ jej vravel, že ho nadriadený p. J. našiel spať v stroji. Tieto svedecké výpovede by nasvedčovali, že k spánku navrhovateľa v stroji došlo. Spochybnením tejto skutočnosti je však výpoveď svedka p. O., ktorý uviedol, že so strojom sa v tom čase nepracovalo (na rozdiel od svedka p. J.). I keď to samo o sebe neznamená, že navrhovateľ v stroji nemohol spať, považoval okresný súd za málo pravdepodobné, aby navrhovateľ išiel do odstaveného stroja za účelom spánku. Pre vzájomný rozpor uvedených dôkazov okresný súd považoval okolnosť spánku navrhovateľa v stroji za nepreukázanú.

Ohľadne udalostí dňa 06.08.2009 okresný súd z výpovede navrhovateľa a svedka Ing. J. zistil, že navrhovateľ na skládke pracoval so strojom (kompaktorom) na oprave buldozéra a na tejto činnosti boli zúčastnení p. O. a nadriadený navrhovateľa Ing. J.. Medzi navrhovateľom a nadriadeným Ing. J. došlo k hádke pre rozdielny názor na spôsob práce so strojom. Počas hádky Ing. J. navrhovateľovi povedal, aby si napísal výpoveď. Svedok O. uviedol, že na slová navrhovateľa: "ja môžem odísť" Ing. J. uviedol, že môže a hneď. Následne navrhovateľ odišiel zo skládky do kancelárií, kde incident po následnom príchode Ing. J. pokračoval intenzívnou hádkou. Podľa svedeckých výpovedí malo v hádke dôjsť k vyjadreniam zo strany Ing. J. "napíšte si výpoveď", ako aj k vyjadreniam zo strany navrhovateľa, že "tu končí". Medzi zúčastnenými boli použité aj vulgarizmy a podľa svedeckých výpovedí ku konfliktu takej intenzity na pracovisku predtým nedošlo. Hádku skončila odchodom navrhovateľa z pracoviska, ku ktorému však nedostal povolenie nadriadeného.

Okresný súd poukázal na znenie § 68 ods. 1 Zákonníka práce Na základe zistených skutočností okresný súd dospel k záveru, že i keď zo strany navrhovateľa k porušeniu pracovnej disciplíny došlo, nedosahovalo intenzity závažného porušenia, potrebného pre platné okamžité skončenie pracovného pomeru. Či došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny posudzoval okresný súd osobitne pri vytykanom spánku v stroji dňa 04.08.2009 a osobitne pri incidente z 06.08.2009, v rámci ktorého došlo k neuposlušnutiu príkazov nadriadeného a nedovolenému opusteniu pracoviska. Okresný súd zdôraznil, že sčítanie viacerých porušení pracovnej disciplíny pri okamžitom skončení neprichádza do úvahy.

Podľa záverov okresného súdu spánok navrhovateľa počas pracovnej doby ostal v konaní nepreukázaný. Ani v prípade jeho preukázania by sa podľa názoru okresného súdu v danom prípade nejednalo o závažné porušenie pracovnej disciplíny. Spánok v pracovnej dobe je síce porušením pracovných povinností, no za okolností, uvádzaných svedkom Ing. J., nemožno usudzovať na závažné porušenie pracovnej disciplíny. Nadriadený Ing. J. po zistení spánku navrhovateľa nevyvodzoval žiadne dôsledky. Okresný súd zistil, že v dobe, kedy mal byť zistený spánok navrhovateľa, bola práca pre stroj hotová, čakalo sa na ďalší dovoz a stroj nepracoval. Z uvedeného okresný súd usúdil, že v prípade pracovnej náplne navrhovateľa by nebolo možné ani preukázaný spánok v stroji považovať za tak intenzívne porušenie pracovných povinností navrhovateľa, aby sa jednalo o závažné porušenie pracovnej disciplíny. Okresný súd zdôraznil, že nepovažuje spánok zamestnanca v pracovnej dobe za prípustný, ale k posudzovaniu závažnosti takéhoto konania je vždy potrebné pristupovať individuálne, a to najmä s ohľadom na povahu vykonávanej práce. Podľa názoru okresného súdu by v prípade preukázania spánku navrhovateľa tento nebol vnímaný nadriadeným navrhovateľa za závažný, keďže podľa jeho vyjadrenia nadriadený zo zistenia tejto skutočnosti nemal vyvodzovať žiadne dôsledky.

V súvislosti s neuposlušnutím príkazov nadriadeného a nedovoleným opustením pracoviska navrhovateľom dňa 06.08.2009 okresný súd poukázal na to, že vychádzal z konkrétnych okolností prípadu. V prípade nedovoleného opustenia pracoviska ide v zásade o závažné porušenie pracovnej disciplíny. Aj tu však prichádzajú do úvahy situácie, kedy ani toto konanie nebude mať intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny. O takýto prípad ide aj u navrhovateľa. Okresný súd zohľadnil, že odchodu z pracoviska predchádzala intenzívna hádka navrhovateľa s nadriadeným, pri ktorej opakovane došlo k nabádaniu navrhovateľa na podanie výpovede, dokonca nadriadeným mali byť použité slová "môžete odísť, a hneď". Ak po vyjadreniach nadriadeného, ktorých podstatou je nezáujem o ďalšie trvanie pracovného pomeru zamestnanca a v emočne napätej situácii, aká bola pri predmetnom incidente, zamestnanec opustí pracovisko, bol istou mierou k tomuto pohnutý a takáto reakcia zamestnanca by nebola ojedinelá. Na základe týchto okolností okresný súd dospel k

záveru, že opustenie pracoviska navrhovateľom nemožno stotožniť so situáciou, keď zamestnanec opustí pracovisko potajme, z pohnútky výlučne na jeho strane. Ani nedovolené opustenie pracoviska navrhovateľom, preto vzhľadom na okolnosti, za ktorých k nemu došlo, nedosiahlo podľa názoru okresného súdu intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny.

Podľa záverov okresného súdu intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny nemalo ani neuposlušnosť príkazu nadriadeného na iný spôsob obsluhy stroja a ani nepríjemná reakcia na pokyn nadriadeného. Takéto situácie, i keď sú nežiaduce, nie sú na pracoviskách natoľko neobvyklé, aby sa jednalo o závažné porušenie pracovných povinností. Pretože porušenie pracovných povinností, ktoré bolo dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa názoru okresného súdu nedosiahlo intenzity závažného porušenia pracovnej disciplíny, okresný súd návrhu navrhovateľa vyhovel a určil neplatnosť tohto právneho úkonu.

O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods.1 O.s.p. Navrhovateľ bol v konaní plne úspešný, preto mu proti neúspešnému odporcovi patrí uplatnená plná náhrada trov konania v sume 120,88 eur. Táto suma predstavuje trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z 1 x 53,49 eur + 6,95 eur režijný paušál za prevzatie a prípravu zastúpenia v roku 2009, 1 x 53,49 eur + 6,95 eur režijný paušál za podanie návrhu v roku 2009. Tieto úkony robil za navrhovateľa advokát ešte pred zmenou zástupcu. O výške náhrady trov právneho zastúpenia rozhodol súd podľa Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách trov advokátov za poskytovanie právnych služieb. O odmene podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), c). O režijnom paušále podľa § 16 ods. 3.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Podľa názoru odporcu okresný súd neobjektívne posúdil vykonané dôkazy a na základe toho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Okresný súd nesprávne posúdil výšku intenzity protiprávneho konania, keď zamestnanec v tomto prípade porušil závažným spôsobom pracovnú disciplínu v priebehu týždňa minimálne trikrát. To, že navrhovateľ spal v stroji, vyplýva z výpovede nadriadeného a pani V., ktorej sa navrhovateľ priznal. Preto považuje záver okresného súdu o nepreukázaní tejto skutočnosti za subjektívny. Odporca poukázal na to, že vyvrátil tvrdenie navrhovateľa, podľa ktorého boli jediné kľúče od stroja zavesené na vrátnici. Podľa názoru odporcu bolo dokázané, že navrhovateľ mal jedny kľúče od stroja pri sebe. Okolnosť, že navrhovateľa ihneď nepotreštal, neznamená, že by to neurobil neskôr, pričom zo Zákonníka práce vyplýva, že má na to minimálne dva mesiace. Odporca poukázal na to, že zamestnanec je povinný využívať pracovný čas na prácu a nie na spánok bez ohľadu na to, či sa na stroji pracovalo alebo nie a bez ohľadu na funkciu, ktorú zamestnanec vykonáva. Preto podľa jeho názoru týmto jednoznačne došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny v rozpore s § 81 písm. b) Zákonníka práce. Navrhovateľ ďalej neuposlušnosť príkazy nadriadeného pri práci, pričom podriadený sa má riadiť príkazmi nadriadeného a odmietnuť príkaz môže jedine vtedy, ak sa domnieva, že ide o porušenie predpisov a pravidiel BOZP a mohol byť ohrozený život alebo zdravie. Ako vyplýva z výpovedí svedkov, takéto ohrozenie tu nebolo a preto navrhovateľ porušil svoje povinnosti podľa § 81 písm. a) Zákonníka práce. Navyše išlo o zabránenie ďalšej škody na majetku zamestnávateľa, čo navrhovateľ odmietol akceptovať v rozpore so svojimi povinnosťami podľa § 81 písm. c) Zákonníka práce. Pokiaľ ide o vulgárne vyjadrovanie sa navrhovateľa voči nadriadenému, toto bolo v konaní preukázané výpovedami svedkov a takéto konanie v prípade pracovnoprávných vzťahov nemožno zjednodušene považovať za emočný prejav napätej situácie. Toto si zamestnanec nemôže dovoliť. Podľa názoru odporcu navrhovateľ opustením pracoviska bez dovolenia konal v rozpore s § 81 písm. b) Zákonníka práce. Následne porušil pracovnú disciplínu tým, že nasledujúci deň po incidente neprišiel do práce, hoci nedostal dovolenku a zamestnávateľovi neoznámil dôvod neprítomnosti. Vystavenú práceneschopnosť navrhovateľa považuje odporca za účelové, pričom navrhovateľ v rozpore s ustanovením § 144 ods. 1 Zákonníka práce neoznámil zamestnávateľovi bez zbytočného odkladu prekážku v práci. Na základe uvedeného odporca navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu s tým, aby bol návrh navrhovateľa zamietnutý.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Vo vyjadrení uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za správny. Názory odporcu v odvolaní považuje za

subjektívne a odmieta názor, že by niekoľkonásobne za sebou závažne porušil pracovnú disciplínu. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov postupoval v súlade s ustanovením § 132 O.s.p. Pokiaľ ide o skutkový záver okresného súdu nepreukázaní spánku navrhovateľa v kompaktoch dňa 04.08.2009, tieto založil na rozpore medzi výpoveďou svedka Ing. J., podľa ktorej dňa 04.08.2009 sa pracovalo aj s kompaktorom a spánok navrhovateľa mal zistiť po tom, čo si všimol, že kompaktor dlhšiu dobu nepracoval, preto sa išiel pozrieť, či sa navrhovateľovi niečo nestalo a výpoveďou svedka O., ktorý v súlade s tvrdením navrhovateľa uviedol, že s kompaktorom v tej dobe nikto pre poruchu nepracoval. Za takejto dôkaznej situácie, keď navrhovateľ popiera, že by dňa 04.08.2009 spal v kompaktoch, okresný súd správne vyvodil z uvedeného rozporu záver, založený na neunesení dôkazného bremena odporcu preukázať pravdivosť tvrdenia o spánku navrhovateľa počas pracovnej doby. Odvolací súd podotýka, že správnosť záverov okresného súdu nie je v rozpore ani s výkazmi o prevádzke strojov, ktoré okresný súd oboznámil na pojednávaní dňa 16.12.2010 a podľa ktorých dňa 04.08.2009 navrhovateľ pracoval len na buldozéri, pričom práca kompaktora v uvedený deň nebola vykázaná.

V súvislosti so zisteným porušením pracovných povinností navrhovateľa dňa 06.08.2009 okresným súdom a hodnotením ich závažnosti považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 Zákonníka práce je podľa znenia uvedeného ustanovenia výnimočným inštitútom, pred použitím ktorého má v zásade prednosť využitie inštitútu výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Pri skúmaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny sa vo všeobecnosti prihliada na osobu zamestnanca, ním zastávanú funkciu, jeho doterajší postoj k plneniu pracovných úloh, čas a situáciu, za ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, mieru zavinenia zamestnanca, spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností, dôsledky porušenia pracovnej disciplíny pre zamestnávateľa.

Na základe preskúmania rozsudku okresného súdu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd pri posudzovaní zistených udalostí dňa 06.08.2009 postupoval v súlade s vyššie uvedenými východiskami. Podľa názoru odvolacieho súdu niet rozdielu medzi názorom okresného súdu a odporcu, že v uvedený deň došlo zo strany navrhovateľa k porušeniu pracovnej disciplíny, rozdiel je medzi posúdením jej intenzity.

Odporca v odvolaní poukázal na to, že navrhovateľ svojim konaním porušil základné povinnosti zamestnanca podľa § 81 písm. a), b) e) Zákonníka práce, pričom z obsahu odvolania vyplýva, že z tejto okolnosti vyvodil právny záver o závažnom porušení pracovnej disciplíny zo strany navrhovateľa. S poukazom na vyššie uvedené východiská o posudzovaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny sa odvolací súd nemohol stotožniť s takýmto zjednodušeným vyvodením právnych záverov.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, podľa ktorého odporcom vytýkané reťazenie porušenia pracovných povinností navrhovateľom dňa 06.08.2009, vymedzenom v okamžitom skončení pracovného pomeru, vzniklo v napätej situácii pri oprave pása buldozéra. V tejto súvislosti boli zistené rozdielne názory navrhovateľa a jeho nadriadeného na spôsob opravy. Namiesto toho, aby sa tieto

rozdielne názory riešili pokojne vo vecnej rovine, preukázateľne v tejto situácii hrali podstatnú úlohu emócie. Z hľadiska posudzovania intenzity porušenia pracovných povinností navrhovateľa aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo podstatné, že navrhovateľ pred hádkou s nadriadeným mal záujem aktívne sa podieľať na odstránení poruchy buldozéra a jeho konanie nebolo motivované snahou vyhnúť sa práci v prospech svojho zamestnávateľa. U navrhovateľa išlo o zamestnanca, s ktorým na základe výsledkov vykonaného dokazovania neboli v minulosti zásadné problémy a prácu vykonával samostatne, bez nutnosti zvýšenej kontroly a riadenia. Pokiaľ ide o opustenie pracoviska navrhovateľom v uvedený deň, z hľadiska posúdenia závažnosti tohto konania nie je možné opomenúť preukázané nabádanie navrhovateľa jeho nadriadeným vo vypätej situácii, aby odišiel z práce. Preto ani podľa názoru odvolacieho súdu porušenie pracovnej disciplíny navrhovateľom dňa 06.08.2009 s poukazom na vyššie uvedené kritériá posudzovania závažnosti nedosiahlo stupňa závažnosti v zmysle § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce.

Za porušenie pracovnej disciplíny navrhovateľom, nemožno v zmysle § 141 ods. 1 Zákonníka práce považovať ani jeho nenastúpenie do práce dňa 07.08.2009, uvedené ako jeden z dôvodov okamžitého skončenia pracovného pomeru. Podľa uvedeného ustanovenia zamestnávateľ ospravedlní neprítomnosť zamestnanca v práci za čas jeho pracovnej neschopnosti pre chorobu. Keďže navrhovateľ bol dňa 07.08.2009 nepochybne práceneschopným na základe potvrdenia, ktoré je verejnou listinou a teda pravdivosť tohto potvrdenia nie je možné vyvrátiť len tvrdením odporcu o účelovosti tejto práceneschopnosti, nemôže byť uvedená neprítomnosť navrhovateľa na pracovisku posúdená ako porušenie pracovnej disciplíny, nieto ako závažné porušenie pracovnej disciplíny.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, potvrdil rozsudok okresného súdu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. Keďže úspešný navrhovateľ si neuplatnil trovy odvolacieho konania, odvolací súd mu nepriznal nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné .